

با توجه به اینکه شرح و تبیین لغات و اصطلاحات بیان امر ساده و آسانی نبوده و جز مثل آن و مرایای مقدسه متجلی شده از شمس جود او علّ این مشکل نتواند نمود لیکن بقدریکه خود خواننده گان کرام هم از توجه بخود این کتاب مقدس و تتبع در آیات مترکه آن عالم بآن خواهند شد برای سهولت آشنایی کسانیکه بدو ابدون سابقه مراجعه ینمایند با ذکر ابواب که دو عدد جلو هر قسمت اولی اشاره به بابها و دومی اشاره بواحد ها است آنچه میسر شده به ردیف ابواب که پیدا کرده انهم آسان باشد ذیلاتن ذکر داده می شود .

لغات و اصطلاحات

مقدمه توحیدیه

ابواب هدی	شیعیان کامل که واسطه بین ائمه و مادون هستند
اثبات	اشاره به الا الله و مؤمن به بیان
اثبات اثبات	ایمان و اطاعت محلی حقیقت و دستورات او
اشمی	کنایه
ارث نبرد از میت به	برای تعیین سهام ورثه رجوع شود به باب سوم از واحد دهم
ارض اسم باسط	اشاره به مالک و وقع در آذربایجان غربی بالای رضائیه از محال کردستان است زیرا عدد حروف هر دو هفتاد و دو می شود
ارض باء	بار فروش - بابل امروز
ارض صاد	اصفهان

ارض عین	عراق
ارض فاء	فارس
ارض فاء	فارس
ارض فارس را دارالعلم می‌گویند	سابقاً برای شهرها وصفی ذکر نموده و روی سکه‌های زده شده در همان شهر هم ذکر می‌شد چنانکه فارس را دارالعلم و تهران را دارالخلافه و کرمان را دارالامان می‌گفتند
ارواح کیفونیات به آن مستکون می‌شود	ارواح هتی‌ها به آن هست می‌شود
اسم باطن باطن	شاید اشاره به شیخ احمد احسائی یا به مقام بایست خود حضرت باشد
اسم رابع	کلمه اقدس که چهارم کلمه بسم الله الا منع الا قدس واقع شده و منع اسم سوم و الله اسم دوم و بسم اسم اول و کنایه از چهار مرتبه ایمانست که هر مرتبه پائین از مرتبه بالاد می‌گیرد
اسماء ابواب اربعه	چهار نفر نائب خاص در غیبت صفری که عثمان ابن سعید و پسرش محمد ابن عثمان و شیخ ابو القاسم حسین ابن روح و علی ابن محمد سیری بوده اند
اسماء سته	فرد حجتی قیوم حکم عدل قدوس است که حروف آن در رابع نوشته می‌شود
اَسنان	اَضراس = دندانها
اشدالم از هر ذالمی	نخت تردد از هر دردمندی
اطلاق عبار	تعبیرها و تفسیرهای روان
اغترار	غریب خوردن به طمع باطل افتادن
افک	در ونگو
افلبائی	دروغ‌هایی
اقتران	ازدواج

اکدار: کدورت	ناراحتی
اکنات	کری
اکوان	جمع کون به معنی هستی ها
اماء	کنیزان
امواه	آبها
انجاز	برآورده ساختن
انقطاع	صیغه گرفتن که ازدواج برای مدت معین بوده نبی شده
انوال	نعمتها
انهارنمسه	آیات و مناجات و خطب و تفاسیر و صور علمیه باشند علمیه و اینکه در جمل بعد به جای خطب و صور علمیه کلمات و کلمات فارسیه یا به نوعی که در باب بعد است ذکر شده با منبع در بیان معلوم می شود اختلاف ندارد و مراجعه به کتاب بزرگ چهارشان و کتاب پنج شان نظر دقیق را وسعت می دهد
ایست	هستی صوری و مادی
اوئان	بت ها
اوراد جمع ورد	ذکر
اوعیه	طرفها
اوفی درجات	درجات اعلی
اول و ثانی و ثالث و	اشاره به پنج حرف نفی و خلفا است
اولوالاقدّه	صاحبان فؤاد و اشاره به مرتبه اعلای ایمان است
اولی الدوائر	صاحبان دوائر چون دایره برای زنان مقرر داشته اشاره به زنان است
اولی القدره از میم	صاحبان قدرت از ملوک و سلاطین
اولی الهیائل	صاحبان بیکیل و به تناسب اینکه بیکیل را برای مردان مقرر داشته اشاره به مردان است

ایتای	دادن
ایمان	راستها
ایمان	راست (جست)
بُـر	چاه
الباب: جمع لب	منفر کلام
باب الله	اول مقامی است که خود حضرت اظهار نموده تا چهار سال
بأساء وضرآء	نحشی ها
بخت: خالص	بیط
بدء وعود	(آغاز و برگشت) هر ظهور کلی بدء ظهور بعد و عود ظهور قبل می باشد
بدء و عود قرآن در اسم اغفر شد به نقص عدد	اغفر یک هزار و دویست و هشتاد و یک و با کم کردن عدد هو که یازده است یک هزار و دویست و هفتاد باقی می ماند که سالهای فاصله از بعثت محمد س تا ظهور نقطه بیان است
براری	بیابان ها
برکن ثانی که محل حمد	حمد مرتبه پس از تسبیح و دوم می شود که با دقت در همین باب ظاهر است منظور مقام مراتب است
بعث	برای نخستن نفوس ظهور پیش در ظهور بعد
بعد از آنکه شیئی به بهاء صد مثقال طلارید نوزده مثقال به حروف واحد و یک مثقال	که صدی، نیست می شود که یک پنجم است. ظاهراً در این باب نصاب خمس و مصارف آنرا بیان فرموده
بعوضه	پشه
بقاع الواحد	قبه های نقطه و حروف حی او

بکاء	کریه
به ایمان به حروف	اشاره به سه نفر مؤمن اول که مقابل بسم می شود
بهاء تسعة عشر حمص من الذهب عشر الف دینار و من الفضة الف	سکه نقره در آئینان و زرش پست و هشت نخود و به ارزش هزار دینار و سکه طلا پست نخود و بارزش ده هزار دینار بوده در بیان قینت سکه نوزده نخودی طلا ده هزار دینار و نقره هزار دینار مقرر شده که از حیث ارزش همان یک دهم طلا است و بارسیدن به نصاب هر یک پانصد و چهل مثقال کامل صدی پنج طاهراً مالیات مقرر فرموده
سیت حر	حمام - کربابه
پنج واحد	پنج نوزده تا که نود و پنج و بعد حروف لله می شود
تا چهل روز غیر از حرف سین مؤمن به باء	سین حرف دوم بسم الله و مراد جناب باب الباب است و باء حرف اول بسم الله و مراد خود حضرت است.
تجالس	با هم نشستن
تذیب	با طلا زینت نمودن
تمشعون	شعبه شعبه، بخش بخش کردن
تکون	هستی دادن
تلامذه مرحوم سید	استفاده کنندگان از محضر سید کاظم رشتی که او و شیخ احمد احسانی را نقطه بیان بایین المتقدمین خوانده
تلقاء: حضور	برابر

ثانی من آمن بالنقطه بعد از سین	چون حروف بسم الله نوزده می باشد ظاهر اینکه باء را تفصیل نقطه گرفته و سین را اول من آمن و مقام محمدی و میم بعد از سین را مقام علوی و دوم مؤمن از تهرایمانی حساب فرموده که در باب پانزده از واحد اول هم اشاره فرموده نقطه بیان در اول ذکر شد و نقطه فرقان در ثانی پس مقام علوی سوم حرف می شود و برای اینکه باء تفصیل نقطه است رجوع شود به باب هشتم از واحد سوم به جمله چنانچه در بدء کل از نقطه طالع شده و کل بیان تفصیل نقطه و ظهور او در مرایا...
جباب	جمع جبه به معنی رودها
جد ذاتی	هستی که در جد عرضی و نیکی صوری پنهان است
جد عرضی	بدن غرضی و نیکی صوری
جنت خامس	اشاره به حضرت حسین
جنت سین	اشاره به حرف آخر از بسم الله الامنع الاقدس
جواد و ولاب	هر دو از حیث حساب ابجدی چپاده می باشد
جوهر کل وجود	اشاره به اول کسی که مؤمن شده است
حد باب	مقام بایست که حسب آثار تا چهار سال پیش از آنرا اظهار نفرموده و برای اینکه در همین مقام هم مراتب بعد را دارا بوده به باب هفتم از واحد هشتم و دیگر آثار مراجعه شود
حد بیان	مقررات بیان
حدائق	باغها - بتانها
حد و بیان	اوامر و احکام مقررّه در بیان است
حد و ماء	حد و پنج قطعه
حرف ذال	عدداً هفتصد می شود و اشاره به رتبه پنجم توحید مذکور در باب یازدهم از واحد هشتم که لا اله الا الذی ذکر شده
حرف شین	شیطان

حرف میم	اشاره به حرف آخر از بسم الله الرحمن الرحيم و امام دوازدهم محمد ابن الحسن العسكري
حروف الف	اهل النجیل
حروف بسمه	نوزده حرف بسم الله
حروف حی	هیجده نفر مؤمنین اولیه (که رجعت چهارده معصوم و چهار باب می باشند)
حروف سین و باء و	حروف بسم که اشاره به تجلی هر حرف بعد از حرف پیش از آن است
حروف علیین	حروف اثبات از کتاب که کنایه از مؤمنین بزرگ و اهل جنت است
حروف وجه قرآن	اشاره به چهارده نفس مقدس چون عدد وجه چهارده می باشد
حروف وجه بیان	اشاره به نوزده نفس که واحد هم خوانده شده اند چون عدد وجه نوزده می باشد
حسن معروف	سیت مبارک
حطام	هیزمی که تبدیل به زغال می شود
حقیقه الثانویه	برای اینکه معمولاً حقیقت و مجاز گفته می شود بیان، حقیقت دوم و سوم و چهارم و پنجم آورده که مراتب بعد از مراتب مرتبه قبل گرفته و اینکه مراتب بعد هم به حقیقت، محلی را حکایت می نماید در مرتبه خود رجوع به باب هفدهم از واحد سوم
حلف	سوگند
حلی: حلاوت	شیرینی
حین بطون	موقعی که صاحب ظهور مشهود نیست
خاتم عقیق و آیه منقوشه بر آن	روی نمکین عقیق انکشر آیه مذکور در باب یازده از واحد هشتم حکاکی شود با فرقی که برای مردان و زنان دارد
خذلان	خواری

خطوط خمس یا ست یا	اشاره به پنج خط بیگل و شش خط دائره و نوزده خانه آن است.
نمر حمر	شراب قرمز - وصف تفاسیر آیات
نمسن محیط برو او	پنج خط بیگل شش خانه را تشکیل می دهد
دو الف	دو هزار بیت
دو د نو د دیگر	دو آیه نزدیک به این آیه - پتی
دوائر	لوح جنبه است که شش دائره پنج خانه مساوی را متضمن و با خطوطی که از محیط دایره اولیه بقعر دایره وسط خانه های دوائر را بنوزده قسمت مساوی تقسیم نماید آنچه در باب دهم از واحد سسم ذکر شده در هر خانه نویسند ولی خود حضرت دائره هفتخانه به انواعی با مریج های عددی و غیره به انواعی در وسط آن نوشته است.
دون علین	کنایه از ناز و نبودن در بهشت زیرا در همه بیان دون بجای حرف نفی آورده شده
ذات حروف السبع	از نامهای خود نقطه بیان است به مناسبت اینکه علیمه س هفت حرف است
ذر رابع	مرتب چهارم - مقام شیعه - بایت
ذریعه	وسيله
ذکر حاء	جوانیت
ذکر کاف	کفر
رؤس ناکه	سرافکنده ، شرمنده
رباع	اشاره به چهار نفری که از حیث مرتبه مقابل الله می شوند
رنج	سود
رجس	ناپاکی
رزا یا	مصیبت ها

رشی	رثوه- مال حرام
رفق	محبت
ردافزوده	کور شده
رهبان الف	رهبانهای انجیل
سافج	ساده- بیط
سجن	زندان
سخط	خشم
سداس	اشاره به دوشش نفری که در مقابل دو اسم آخر بسم الله وقع می شوند که مجموعاً واحد اولیه را تشکیل می دهد
سرا اربعه علیها تسعة عشر	چهار تنی که برای بیت مقرر شده که ۱۹ نفر هم در آنجا هستند
سِرَر	جمع سِرَر
سَلَف	گذشته
سنن- سنت	پیروی از رفتار مطهر امر و سنن جمع سنت است
سَنَوْرَه	کبره
سنه بلی	چهل و دو سالگی که بعدد حروف بلی
سوکند های مغلطه	سوکند های سخت
شبه	مثالی که در آینده دیده می شود
شجره اولی	نام مظهر کلی- مجدد
شجره توحید	نام صاحب ظهور
شجره محبت	نام صاحب ظهور
شجره مشیت	حقیقت آورنده شریعت- مظهر کلی

شعاع	نور پرتو
شامل	چپ
شمس حقیقت	اسم نقطه و هر مظهر کلی
شهداء	مرتبه بعد از مرآیا است و به کسانی اطلاق می شود که از حدود بیان تجاوز نمایند
شین اولیه	کنایه از شیطان اولیه و اول کسی که از ایمان خود داری کرد
صاحب انبئی اطهار ایست خود کنند	آنها که بخود بالیده منم منم می کنند اطهار هستی خود کنند
صامتین	سکوت کنندگان - غیر مؤمنین
صره	کیسه پول
صعق یوم قیامت	صعق - رعد شدید، غش نمودن - مرک - و در اینجا کنایه از مهبوتی و غشی می باشد که از بزرگی روز ظهور پیش می آید
صعود	به جای وفات و کنایه از اینست که پس از مرک به مقام بالا ارتفاع حاصل نماید که بهمین جهت هم به جای مرحوم مرفوع استعمال می شود
صُقْع	حد - مرتبه
ضراء و باساء	سختی ها
طرز	زینت و سرافرازی
طرازان	داندگان زینت و اسباب سرافرازان
طرز	زینت عالی کردن
طفل رضيع	کودک شیرخوار
طمطام	دریا
طول لیل	مدت بین دو ظهور کلی

طین الله احمد	مدفن احمد فرزند کوچک حضرت که در چهل اختران شیراز است
طین ما قبض من النقطة	اشاره به مدفن عیال آن حضرت است
طلال	سایه
ظهور حرف باء	اشاره به پنج قطعه زیر ست
عبد رقی	غلام خرید شده
عدد باء	پنج
عدد اسم الرحمن	عدد ابجدی حروف الرحمن دویست نود و هشت می شود
عدد اسم الله الانیث	به حساب ابجد عدد انیث یک هزار و پانصد و یازده می شود
عدد اسم الله المتغاث	به حساب ابجد عدد متغاث دو هزار و یک می شود
عدد اسم قدیر	سیصد و چهارده
عدد اسم هو	یازده سالکی
عدد اللهم	یکصد و شش می شود و تکنیک نوزده مرتبه عدد اللهم حساب می شود دو هزار چهارده می شود که به عدد احد (۱۳) متغاث کمتر از آن است و اگر المتغاث حساب شود چون دو هزار و سی و دو می شود به عدد حی که هجده می باشد زیاد تر خواهد شد
عدد چهار ضلعین	چهار هزار
عدد حی	به مناسبت عدد ابجدی هجده نفر دور نقطه که آنها را رجعت محمد و علی و فاطمه و یازده امام و چهار نفر نواب اربعه در همین واحد اول ذکر و مجموع را که هجده نفر می شود حروف حی خود خوانند.
عدد غیاث	یک هزار و پانصد و یازده
عدد قاف	صد مرتبه

عدد کلشی	سیصد و شصت و یک می شود که نوزده ضرب در نوزده باشد و در اینجا و جمله بعد که بذکر کلشی فرموده مراد بابهای بیانست که می بایست به این عدد آشکار شود
عدد مستغاث	دو هزار و یک
عدد واحد	۱۹ نوزده
عرش	در بیان به بدن گفته می شود رجوع شود به باب دوازده از واحد پنجم و در این مورد مراد از عرش ظهور صاحب طور کلی و از عرش بطون کسانی که بعد از مجلی حافظ آئین او هستند
عرض الف	آذربایجان
عرض خاء	خراسان
عرض میم	مازندران
غزل ارض لله و فرد	جامای عالی از هر زینتی و عمارات بی مثل شهرها برای خدا است
عمل مصفی	عمل صاف شده - وصف جوابهای به اشخاص و تفاسیر مناجات
عظم ریم	استخوان پوسیده
عمیاء	نابینا کور
عنا	زحمت
غشوش	بیهوشی ها
غطاء	پرده
غلو	زیاده از حد ستودن
غمر	دریا
غمس	فرورفتن در آب، غوص

غیلان	کلاغها
فنه	کروه
فصل حرف حاء	هشت روز
فخاع	آب جو
فلتقدون	پس فدا کنید
الغلك	کشتی
قاف	عدد ابجدی آن صد است
قبر آخر	لیکیده شون دین را آموخته
قبر اول و آخر	مدفن اسم الله الاول ملاحین باب الباب - قدور - نازع از جهت تطابق عددی با حسین که در طبری وقع شده و مدفن اسم الله الآخر جناب ملا محمد علی قدوس که در بار فروش بابل فعلی وقع شده است.
قبور مرتفع مرتفع می گردد	قبور افراشته برداشته می شود
قطن	پنبه
قلزُم هَیاج	دریای طوفانی
تمقام	دریا
قول فاء	اشاره به فرعون
قیراط	یک پست و چهارم دینار و کنایه از خیلی کم است
قیوم السماء	تفسیر سوره یوسف
قیوم ویوسف	هر دو از حیث عدد یکصد و پنجاه شش می باشند

کاف مستیره	اشاره به کاف کن و اول تجلی از مجلی است که در باب شانزده از واحد دوم هم تصریح شده و او بنفشه متلذذ نمی شود الا به مجلی خود که محل نقطه باشد و او کاف مستیره است
کافور	خالص یتب - رکش سفید است و اشاره به رتبه اول ایمان
کبیریت احمر	اکسیر و کنایه از چیزی است که یافت نشود
کتاب الف	انجیل
کتاب الف و تاء	انجیل تورات و زبور
کتاب قاف	قرآن
کر	مقدار آبی که از حیث طول و عرض و عمق هر یک سه وجب و نیم باشد آنچه قبل در سربالقیع فیه عمل می نمودند مرتفع فرموده چون بهینکه چیزی از نجاسات یا حیوانی در چاه می افتاد احکامی برای تطهیر آن بوده که در بعضی احوال می بایست تمام آب چاه کشیده شود و در این باب تمام آن احکام را برداشته و آب را خواه کم یا زیاد پاک و پاک کننده مقرر فرموده مگر آنکه رنگ یا بوی امزه آن تغییر نماید و یا نفس لطیف از استعمال آن کراهت داشته باشد
کل ذکر	هر مرد
کلب	سگ
کنه	نهاد پنهانی
کور قرآن	اشاره به مدت جریان قرآن
کینونیت	هستی - سرشت
لا تقولن لم و بعم	نمویید برای چه و به چه جهت - چون و چرا نمویید
لا محاله	ناگزیر
لبن لم یتغیر	شیری که مزه اش تغییر نکرده - وصف مناجات
لتضعن	بگذارید

لیل الیل	فاصله از غروب شمس بیان تا ظهور بعد است
مؤبدہ	ابدی
ما خلق عنه	عیال
ماء غیر آسن	آب تغیر نکرده - وصف آیات
ماحد	بزرگ منشی
ما لم یکن له عدل	چیز نای بی مثل و مانند
مبرمہ	حتمی
متحلی	فرین شدن، آراسته شدن
المشقال تعة عشر حمص	یک مشقال در بیان نوزده نخود است
مجبین	اجابت کنندگان - مؤمنین
محل شہادت کلمہ	کربلا محل شہادت حضرت حسین
محل ضرب	تبریز، خانه شیخ الاسلام که حضرت را چوب زد
مخالب	پنجاها
مدنی	لیسوی شیرین
مدینہ فاء	شیراز
مرآت اللہ	آئینه خدا - از نام های خود نقطه بیان و حافطین آئین او در هر زمان که مرآت اول میرزا یحیی صبح ازل علیہ السلام را مقرر فرموده و من یطہر اللہ جل جلالہ را ہم بہ ہمین نام خوانده
مرایا	متجلی شدگان از شمس حقیقت از مرتبہ وصایت و مؤمنین رجوع بہ باب ہشتم از واحد سوم
مرایا ثانیہ عشر	هیجده نفر حروف حی
مرحوم شیخ	شیخ احمد احسائی مؤسس شیخیہ
مجتہین و مقدسین و	مراتب توحید و اشارہ بہ مؤمنین بزرگ است

مبتحنه در ناراست نه	پنهان شده در ناراست نه اشکار
منک	عطر
موده	صفت مفعولی به معنی رو سیاه
مشیئت و اراده و قدر و قضا و اذن و اجل و	هفت مرتبه خلقت و ایمان که در باب دوم از واحد هشتم هم تصریح شده از آنجا که مراتب توحید در هر هفت حرف تام می گردد
میش	صاحب ظهور کلی که در قرآن محمد ص و در بیان ذات حروف سج است رجوع به باب ششم از واحد سوم
میش	خواستن و اشاره بمظهر کلی
میش اولیه	اشاره بآول تجلی و مظهر کلی است که مجدد می شود در هر دور
مصیبت اول و آخر	مصائب ملا حسین باب الباب و ملا محمد علی قدوس
مطرز	زینت شده - سرافراز
مطاهرباء	اشاره به بنات و خانها
مطاهرتعه عشر	نوزده نفر که آنها را واحد خوانده
مطاهرتکبیر و تبلیل و	چهار مرتبه توحید است که مؤمنین بزرگ را مطاهر آن مقرر داشته
مظهر تکبیر	اشاره به مقام شیعه و جناب باب الباب
مغتر	کول خوردن
مغوص	فرو رفتن (در دریای توحید)
مغلق	پچیده
مقاعد المرتفعه	جایگاه های که قبه های افراشته دارد
مقام اراده	لکیده از مشیت حاکی است که در اسلام امیر المؤمنین به ولایت کلیه و در بیان صبح ازل به مرآت کلیه معنی شده اند

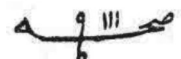
مقام عرش حقیقت	متجلی شده از حقیقت و حکایت کردن از مجلی
مقتضیه	گذشته
مقتضیه	پسندیده
مقعد	جایگاه
مضبوط	نا امید
ممتحن	آزمایش شده
من ظفر	لکیده ظاهر شد- مراد آونده بیان است
من یظفره الله	لکیده آشکار می کند او را خدا- موعود بیان
شمسی الیه سیر او	آخر بحطه سالهای شمسی چون دوازده ماه اول آن حل و آخر آن حوت نامیده می شد
مندیل	دستمال
منصعق	بی هوش
منغمس	فرو بردن - غرق کردن
منظر گشتن	از هم پاشیده شدن
میاه	آبها
میم	حضرت موسی چون در بیان بطور کلی در اشاره با سماء حروف اول آورده شده مگر جانی که اشتباه می شده است
نار الله، هواء ازل، ماء توحید، تراب	چهار مرتبه توحید و عرفان و اعداد ذکر شده برای هر مرتبه به رعایت اعداد حروف چهار کلمه بسم الله الامنع الاقدس است و وقت در این باب لطافت توحید و عرفان را می فهماند
نازل بفناء بیان	قضاء ساحت جلو خانه است کنایه از ورود در آستانه بیان
ناظر بوجه خامس	اشاره به گذشته حضرت حسین است
قتلوع	پرده

نجوم انجیلیه	داشتمندان حقه از اهل انجیل
نبت منطقہ	نبت بریده شده که تشبیه به شاخه جدا شده درخت است
نسمه	نیم
نفی	اشاره به لا اله و غیر مؤمن به بیان
نفی نفی	اجتناب از دون مؤمن
نقطۃ القرآن	محمد ص
نقطه	مرکز دایره محیط که در بیان خود حضرت است
نقطه اول	از نام های خود مثل بیانست
نقطه باء	در بیان اشاره بجملی بیان
نقطه بیان	از نام های مثل بیانست
نقطه تحویل حل	اولین نقطه سالهای شمسی
نهب	غارت
نیر اعظم	خورشید و در این مورد اشاره به من یظہر اللہ است
نیران	آتش
و (واو)	شش
و ایاتناہ	در مقام ندبه و فیادری خواستن از بیان که گفته شود ای بیان کجائی به فیادری
واحد	یکانه - عدد ۱۹
واحد اول	به مناسبت عدد ابجدی حروف واحد که نوزده می باشد مراد هیچده نفر مؤمنین اولیه متجلی شده از نقطه مرکز که با خود حضرت نوزده می شود
واحد بلا عدد	اشاره بغييب نقطه
وافد	وارد شونده

واو حافظ ماء	در لوح جنبه شش دایره پنج خانه را تشکیل می دهد
ورق الزقوم	تنباکو و توتون
وفود	وارد شدن
وثر	: بستن گوش تا صدا را نشنوند
ه (ماء)	پنج
هباء مثورا	غبار پراکنده
هبط	پستی- پایین آمدن - کم شدن - نقصان
هر الفی مائة برداشته	از هر هزار ی صد برداشته که یک دهم می شود
هر چه دنو کنند	کنایه از ستودن به کمتر از حد آن ها است
هزار بیت	هزار سطر و مقدار هر سطر را بی اعراب سی حرف و با اینک اعراب هم جزو حروف شماره شود چهل حرف تعیین نموده رجوع به باب اول از واحد سیم
هفت اللم که بر حروف رتبه ثالث توحید گذرد رتبه خامس ظاهر می گردد	حضرت ثمره جواب داده اند در شان ظهور است در این ایام تطبیق به ظاهر نمی شود
هج	پست، ناچیز
هندسه	علم به تعیین مقدار ها است از حیث اندازه گیری
هیکل	اینست در این شکل که ظاهرش پنج خط و باطنش شش خانه و نمایانده سرود و دست و دو پای انسان است از آیات و ادعیه وارده نوشته شود
الی الزوال	وقتی که خورشید از بالای سر بگذرد - مَهر

برداشت می شود اگر اذن بر ارتفاع فرماید مرتفع — اگر اذن به برداشتن فرماید برداشته می شود	یرفع
از وقت ظهور شجره حقیقت تا غروب آن	یوم قیامت

توضیحات عمومی

دائرة معروفه لوح جنبه: در نوزده خانه است که هر دایره آن بشرحی که دستور است نوشته شود که دستور نوشتن هفت دائرة را خود حضرت مفضلاً در حایه دیگر نوشته و برای اسماء دائرة چون در لوح هفت دایره ایزه، شکل در دائرة سوم و اشکالی که اولی آن اینست و بقیه با تغییراتی در دائرة چهارم نوشته شده و هر دو شکل در پنج دائرة وارد از امیر المومنین هم بوده هر دو ذکر شد

حروف ابجد:

ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
ی	ک	ل	م	ن	س	ع	ف	ص
۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۶۰	۷۰	۸۰	۹۰
ق	ر	ش	ت	ث	خ	ذ	ض	ظ
۱۰۰	۲۰۰	۳۰۰	۴۰۰	۵۰۰	۶۰۰	۷۰۰	۸۰۰	۹۰۰
غ								
۱۰۰۰								